Весь огорнутий журбою,
Безнадійно плакав я
Та нудився за тобою,
Чарівниченько моя!

Стихло, змовкло все те згодом...
Не приходь же знов на ум,
Не воруш своїм приходом
Зниклих жалів, змерлих дум.

Бо — як знати? Іскра тліє;
Доторкнешся — спалахне:
Вдруге серце наболіє,
Встане марення сумне.